

Rozhovor s kandidáty na senátora

18.10.2012



Uplynulý pátek a sobotu proběhlo spolu s krajskými volbami také 1. kolo voleb do Senátu. Ve volebním obvodu 26, kam spadá i Praha 3, dali voliči 24,31 % hlasů Liboru Michálkovi (KDU-ČSL, SZ a Piráti) a 17,82 % hlasů Stanislavu Křečkovi (ČSSD). A protože ani jeden z kandidátů nezískal nadpoloviční většinu hlasů, utkají se o postup do Senátu v 2. kole voleb, které se uskuteční v pátek 19. a v sobotu 20. října. Oběma jsme proto položili několik otázek, které napoví více o jejich názorech a programu.

1) Pokud ve volbách uspějete, co považujete z hlediska regionu, ve kterém kandidujete za nejdůležitější?

2) Na jakou oblast se chcete jako senátor konkrétně zaměřit?

3) Pro mnoho lidí jsou dnes politici z principu nedůvěryhodní. Máte nějaký recept na to, jak to změnit?

Libor Michálek (43 let)



1) Považuji za důležité, aby se více otevřel prostor pro zapojení občanů do spolurozhodování o tak velkých projektech, jako je Nákladové nádraží Žižkov. Proto jsem inicioval petici za změny v zákoně o místním

referendu a v případě zvolení senátorem hodlám tyto změny navrhnout i na půdě Senátu.

2) V celospolečenském měřítku se hodlám zabývat zvláště otázkou omezení prostoru pro korupci, a to nejen změnami v trestním zákoníku nebo v zákoně o veřejných zakázkách, ale i pomocí systémových změn (zákon o státní službě, zákon o svobodném přístupu k informacím nebo zákon o financování politických stran).

3) Důvěra se dle mého názoru dá budovat na tom, co člověk vykonal, nikoliv na tom, co slibuje. Já mohu na řadě příkladů ilustrovat, jak jsem se zasadil o ochranu veřejného zájmu, o ochranu spotřebitele nebo o ochranu životního prostředí. Když občané na tom, co člověk udělal, poznají, že upřednostňujete celospolečenské zájmy nad svými osobními, potom vám mohou důvěřovat.

Stanislav Křeček (74 let)



1) Hodlám se věnovat především otázce korupce. Patřím ke straně, která se již několikrát pokusila prosadit zákon, který by boj s korupcí vyřešil, totiž zákon o majetkových přiznáních a zákon o zdanění, resp. odebrání majetku u kterého nabyvatel nemůže prokázat jeho řádný původ. Dalším specifickým problémem je problematika bydlení. Právo na přiměřené bydlení je uznaným sociálním právem každého občana. Stát musí činit kroky k jeho praktické realizaci. Změny v bytové politice státu jsou nezbytné a já se zasazuji za privatizaci bytového fondu nájemníkům. Privatizaci za rozumné ceny, nikoliv o prodej za ceny, které si normální občan nemůže dovolit.

2) U členů zákonodárných sborů nejde oddělit problematiku volebního obvodu od problémů, které jsou společné občanům v celé republice. Jde o to, zda kandidující osobnosti jsou čitelné, zda je voliči již znají nebo zda kandidáti slibují, co vše udělají, až budou zvoleni. Patřím ke straně, jejíž názory na uspořádání věcí veřejných jsou obecně známé, ale také patřím k těm poslancům, kteří se vždy dokázali dohodnout na přijatelném kompromisu i se stranami prosazujícími jiné názory. Jsem kandidát těch, kteří chtějí rozumnou legislativní práci a nikoliv populistické výkřiky.

3) Nemyslím si, že to platí obecně, alespoň moje denní zkušenost je jiná. Lidé mne zcela běžně zastavují na ulici a ptají se mne nejen na právní otázky a bytovou problematiku, ale také na problematiku politiky a

politické kultury obecně. Myslím, že lidé nehází všechny politiky do jednoho pytle. Pravda, setkávám se i s názory že všichni politici jsou zloději a bezcharakterní zločinci, ale to nejsou názory rozumných lidí, kterým jde o řešení problémů, ale jen o obecné odsuzování.